

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν.Αγ.Θεοδώρου Τήρωνος

Μοναχρούλλι - Λεμεσός

Έτος 16ον-Αρ.Τεύχους 10ο

Αύγουστος 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ἐκ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἔρχεται ἡ χάρις,
καὶ διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἀδελφὸν φυλάττεται.

Ἐὰν ὅμως δὲν ἀγαπῶμεν τὸν ἀδελφόν,
τότε καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δὲν ἔρχεται εἰς τὴν
ψυχὴν,

ἐνεκα τῆς κατακρίσεως ἣ τοῦ μίσους πρὸς τὸν
ἀδελφόν.

Οσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Μοναγρούλλι

Έτος Ιδόν - Τεύχος 100

Αυγούστου 2023

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ίδιοκτήτης:

Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος
Μοναγρούλλι - Λεμεσός

Τήλ./Φάξ: 25632879.

Έφημέριος: Πρωτ. Γεώργιος Κόρτας,

Τήλ.: 97668822

Email: p.georgios@gmail.com

Παρεκκλήσια:

(ά) Αγίων Αναργύρων (1η Νοε)

(β) Αγίας Παρασκευής (26ης Ιουλ)

Ίδιαιτέρες εὐχαριστίες ἀνήκουν στο
τυπογραφεῖο Χριστάκη Χαραλάμπους,
το ὁποῖο ἀνέλαβε τὰ ἔξοδα τοῦ μηνιαίου
περιοδικοῦ. Στα κείμενα διατηρεῖται ἡ
ορθογραφία των συγγραφέων

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τι εἶναι Εκκλησία; 3

Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ θέλει νὰ
υπηρετήσῃ τοὺς «μικροὺς» καὶ
ἀδυνάτους τοῦ αἰῶνος αὐτοῦ!! 4

Περὶ Ἀγάπης 5

Σχέσεις ἐλευθερίας καὶ ἀγάπης 6

Ἀγάπη σημαίνει νὰ σε βρίσκω
στα χαμηλά καὶ νὰ σηκώνω 7

Ψηλά 8-9

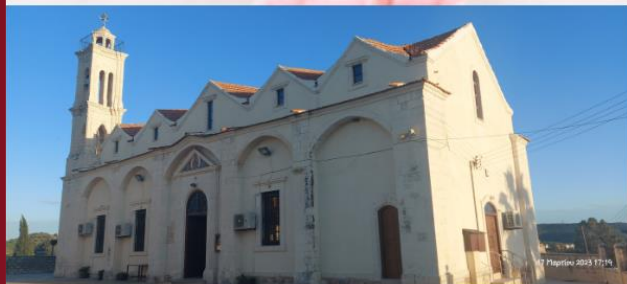
Ἡ σιγουριά τῆς ἀγάπης 10

Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄλλο 11

Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς φίλους
εἶναι ἀκριβή 12

Ἡμερολόγιο - Ἀνακοινώσεις 12

[Http://o-tiron.blogspot.com](http://o-tiron.blogspot.com)

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΗΡΩΝΟΣ

Άγιος Θεόδωρος ο Τήρων
Μοναγρούλλι

ΠΑΡΕΚΚΛ. ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΠΑΡΕΚΚΛ. ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ Ο ΤΗΡΩΝ -
ΜΟΝΑΓΡΟΥΛΛΙ

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Επεξεργασμένα αποσπάσματα από το βιβλίο «Του Χριστού ή του κόσμου τούτου;»

Στην Κυριακή Προσευχή δηλώνουμε ότι η ολόψυχη επιθυμία μας είναι να αγιάζεται το όνομά Του, να γίνεται το θέλημά Του, να έρθει η Βασιλεία Του, και ότι αποφασίζουμε να περάσουμε από την κοιλάδα του Θανάτου στην επικράτεια της ζωής, συγχωρώντας κάθε ένα που μας έφταιξε και όλους μαζί - επειδή αυτό αποτελεί απόλυτο όρο για να συγχωρήσει και εμάς ο Θεός. Να συμφωνήσουμε ότι θα σταματήσουμε να αναπέμπουμε προσευχές στους αγίους που τους τιμούμε αλλά δεν τους μιμούμαστε, που μας αγγίζουν συναισθηματικά αλλά δεν μας ξεσηκώνουν για να περπατήσουμε «εν καινότητι ζωής».

Υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε εκείνον που πηγαίνει στην εκκλησία, αγαπά τη ζωή της, υπηρετεί την Εκκλησία, κηρύττει το Ευαγγέλιο και σε έναν χριστιανό. Ας αναρωτηθούμε τι είναι η Εκκλησία. Ας αναρωτηθούμε τι εννοούμε κάθε φορά που απαγγέλλουμε το «Πιστεύω», κάθε φορά που ακολουθούμε και κηρύττουμε τη διδασκαλία της Εκκλησίας. Αν μπορούμε στην Εκκλησία, ανακαλύπτουμε, ότι πρόκειται για έναν παράξενο ζωντανό οργανισμό, ταυτόχρονα και εξίσου ανθρώπινο και θείο. Εκεί κατοικεί το πλήρωμα του Θεού. Μέσα της βρίσκεται και παν το ανθρώπινο - ότι είναι ολοκληρωμένο και ότι είναι ακόμη εν τω γίνεσθαι, ότι είναι τραγικό και ότι λάμπει ήδη μέσα στη δόξα. Το πλήρωμα του Θεού κατοικεί εντός Αυτής στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού που έγινε Υιός του Ανθρώπου. Το πλήρωμα του Θεού κατοικεί δια της παρουσίας του Αγίου Πνεύματος που δόθηκε στην Εκκλησία κατά την Πεντηκοστή, διότι εν Χριστώ και Πνεύματι βρισκόμαστε εν τω Θεώ. Ο Πατήρ του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού είναι Πατέρας μας, Θεός μας. Στο πρόσωπο του Κυρίου Ιησού Χριστού, αποκτούμε μια εικόνα του ανθρώπου: του ανθρώπου όπως κλήθηκε να είναι, του Ανθρώπου όπως όντως είναι, ενωμένος με τον Θεό. Ο Χριστός είναι ο μόνος αληθινός Άνθρωπος, επειδή είναι ο μόνος τέλειος άνθρωπος. Και τέλειος σημαίνει ολόκληρος, πλήρης.

Η αγάπη του Χριστού θέλει να υπηρετήσει τους «μικρούς» και αδυνάτους του αιώνας αυτού!!

Όσιος Σωφρόνιος Αθωνίτης και του Έσσεξ (1896-1993).

Ο Κύριος μας έδωσε την εντολή να ταπεινωθούμε, για να ομοιάσουμε προς Αυτόν.

Η ταπείνωση, σε αντίθεση με την υπερηφάνεια, ανοίγει την καρδιά με κίνηση αγάπης προς όλη την κτίση· κάνει τον άνθρωπο να αισθάνεται ευτυχής βλέποντας τους άλλους σε δόξα. Καθιστά τον άνθρωπο αληθινά θεοειδή. Ελκύει σε αυτόν το Άκτιστο Φως του Θεού. Εμπνέει τη δύναμη να ομοιωθεί με Αυτόν σε όλα τα επίπεδα.

Κάποια χροιά της ταπεινώσεως της Θείας αγάπης έχει η αγάπη της μητέρας προς το παιδί της. Αυτή υπηρετεί το βρέφος, υποδουλώνει τον εαυτό της, χωρίς να αισθάνεται καμία εξουδένωση.

Έτσι και στην αγάπη του Χριστού δεν υπήρξε εξουδένωση, όταν Αυτός, δίνοντάς μας υπόδειγμα, ένιψε τα πόδια των Αποστόλων κατά τον Μυστικό Δείπνο. Η αγάπη του Χριστού θέλει να υπηρετήσει τους «μικρούς» και αδυνάτους του αιώνας αυτού.

Δεν θα μας έδινε ο Κύριος την εντολή, «μη καταφρονήσητε ενός των μικρών τούτων» (Ματθ. 18,10), αν ο Ίδιος δεν ενεργούσε με αυτό τον τρόπο. Η γνήσια πνευματική αγάπη ασπάζεται τον τόπο όπου στάθηκαν τα πόδια του Χριστού, που μας χάρισε την ουράνια αυτή κατάσταση.

Η αγάπη του Χριστού, ως φορέας της αιωνιότητος που δεν γνωρίζει θάνατο, παραδίδεται στην υπηρεσία ή ακόμη και στην καταδαπάνησή της για τους άλλους. Αυτό το Φως της αιωνιότητος είναι βεβαίως καθαρή δωρεά. Εμείς τίποτε δεν έχουμε «ως μη λαβόντες» (βλ. Α' Κορ. 4,7). Ωστόσο το καθαρό αυτό δώρο αφομοιώνεται από μας με δύσκολο αγώνα, με τη σταύρωση μας.

Και αυτό, για να μπορέσει ο Κύριος κατά την έσχατη κρίση να μας αποδώσει εκείνο που ο Ίδιος πραγματοποίησε μέσα μας με τον ερχομό Του. Από την άλλη πλευρά δεν μπορώ να συναισθανθώ τον εαυτό μου ελεύθερο στην πράξη της αγάπης, αν η αγάπη ήταν μόνο ευχαρίστηση. Όταν είμαι «σταυρωμένος», τότε έχω την τόλμη να πω στον Πατέρα: «Σε αγαπώ», και η καρδιά γνωρίζει ότι η αγάπη αυτή είναι αληθινή και αγία.

Ἐτσι ὁ Θεός ζητά αφορμή νὰ καταγράψῃ σὲ μας κάθε καλή μας ἐνέργεια· ἐμεῖς ὅμως ὅλα τα ἀποδίδουμε σὲ Εκείνον. Ἐπειδὴ δὲν βρίσκουμε μέσα μας τίποτε ἄξιο τῆς αἰώνιας Βασιλείας, γινόμαστε κληρονόμοι καὶ κάτοχοι τῆς στὴν πληρότητα.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Ἀρχιμ. Σωφρονίου (Σαχάρωφ), “Τὸ μυστήριον τῆς Χριστιανικῆς ζωῆς”, Ἐκδοσὴ Ἱεράς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Ἑσσεξ Ἀγγλίας.

Περὶ Ἀγάπης

Ἀρχιμ. Αἰμιλιανού Σιμωνοπετρίτου

Ὁ ἅγιος Μάξιμος, ἐπειδὴ θεωρεῖ τὴν ἀγάπην συνάφεια, ἔνωσι μὲ τὸν Θεόν, δὲν μπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὑπάρχει ἀγάπη σὲ ἄνθρωπο ὁ ὁποῖος δὲν προσεύχεται ἀπερισπάστως. Τὸ ἐντελὲς ἀναγκαῖο συστατικὸ τῆς πνευματικῆς ζωῆς εἶναι τὸ ἀπερίσπαστο τοῦ νοῦ, διότι ἡ ἔνωσις μὲ τὸν Θεόν γίνεται ἀρχικῶς μὲ τὸν νοῦ. Ὅταν κάποιος λέγῃ, «ἔχω λογισμοὺς στὴν προσευχή μου, δὲν μπορῶ νὰ συγκεντρωθῶ, ἢ εἶμαι ψυχρὸς, δὲν καταλαβαίνω τίποτε», αὐτὸ σημαίνει πὼς δὲν ἀγαπᾷ τὸν Θεὸν γνησίως καὶ πὼς οὐδέποτε τὸν ἀγάπησε.

Πολλές φορές λέμε ὅτι ἀγαπᾶμε τὸν Θεόν, τραγουδᾶμε τὴν ἀγάπην τοῦ, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε ἀπερίσπαστο προσευχή. Ψέματα λέμε, δὲν τὸν ἀγαπᾶμε, διότι ἡ γνησία ἀγάπη εἰς τὸν Θεὸν εἶναι γενεσιουργὸ αἴτιον τῆς ἀπερισπάστου προσευχῆς, καὶ ἡ ἀπερίσπαστος προσευχή τῆς γνησίας ἀγάπης εἰς τὸν Θεόν. Θέλεις νὰ χρησιμοποιοῦς ἕνα πρακτικὸ κριτήριον, γὰρ νὰ δῇς ἂν ἀγαπᾷς τὸν Θεόν; Πρόσεξε ἔὰν προσεύχεσαι ἀπερίσπαστα, ἔὰν δηλαδὴ ὁ νοῦς σου, τὸ νοερό, δὲν διασπᾶται, δὲν διαξιφίζεται οὔτε ἀπὸ ἐπιθυμίες, οὔτε ἀπὸ λογισμοὺς, οὔτε ἀπὸ πάθη, οὔτε ἀπὸ κάποιο ἄλλο ξένο στοιχεῖο ποὺ δὲν εἶναι νοερό ἢ αἶμα. Ὅ,τι διαξιφίζεται καὶ διασπᾶ τὸν νοῦ, αὐτὸ ἀποκαλύπτει ὅτι δὲν ἀγαπᾶμε τὸν Θεόν, διότι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕνα περιτείχισμα τὸ ὁποῖο μᾶς περιβάλλει καὶ δὲν μπορεῖ τίποτε νὰ εἰσέλθῃ στὸν νοερό κόσμον μας. Ἐχω ἕνα πριόνι καὶ ἔχω καὶ ἕνα κομμάτι ξύλου· τὸ κόβω ἀπὸ ἐδῶ, τὸ σπᾶω ἀπὸ ἐκεῖ, πετιέται τὸ ἕνα κομμάτι ἀπὸ ἐδῶ, τὸ ἄλλο ἀπὸ ἐκεῖ. Κάτι τέτοιο παθαίνει καὶ ὁ νοῦς μας, διαξιφίζεται ἀπὸ λογισμοὺς, ἀπὸ πάθη, τουτέστιν ἀπὸ κλίσεις τῆς καρδιᾶς, ἀπὸ ἐπιθυμίες καὶ ἀπὸ ὅ,τιδήποτε ἄλλο.

Γερ. Τρύφωνας

«Μικρά Εωθινά», σελ.394

Ίσως γνωρίζεις άτομα που απορούν και το δείχνουν όταν η συζήτηση παύει να περιστρέφεται γύρω από το άτομό τους. Θυμάμαι κάποιον που περίμενε μια στιγμιαία παύση στην κουβέντα, Για να στρέψει και πάλι την προσοχή των συνομιλητών του στο πρόσωπό του. Όποιο και αν ήταν το θέμα, του έδινε την ευκαιρία να μιλήσει ως αυθεντία

και να θυμηθεί μια στιγμή της ζωής του, που αξίζει την προσοχή μας.

Ο Κύριος επιθυμεί μια σχέση μαζί μας, και σαν τον νεαρό εραστή που πολιορκεί την αγαπημένη του, της δίνει αμέριστη προσοχή και θέλει να γνωρίζει τα πάντα γύρω από αυτή. Έτσι μπορούμε και εμείς να πολιορκούμε τον Θεό.

Η σχέση μας μαζί Του άρχισε τη στιγμή της σύλληψης μας στη μήτρα της μητέρας μας και ανανεώθηκε όταν εκδυθήκαμε τον παλαιό άνθρωπο κατά το βάπτισμα μας. Ο Κύριος συνεισέφερε τα περισσότερα, και απλώς περιμένει την ανταπόκρισή μας. Πρέπει να δουλέψουμε πάνω στη σχέση αυτή, όπως και σε κάθε σχέση.

Όταν μας έπλασε, μας έδωσε το δώρο της ελεύθερης βούλησης, το οποίο σημαίνει ότι η σχέση λειτουργεί επί ίσοις όροις. Καμία σοβαρή σχέση δεν συνάπτεται αν νιώθεις ότι πιέζεσαι ή αναγκάζεσαι. Η σχέση που μας προσφέρει ο Χριστός βασίζεται στην αγάπη. Εκείνος πρώτος μας αγάπησε και μας προσκάλεσε σε κοινωνία μαζί Του με προοπτική αιωνιότητος.

Η προσευχητική σου ζωή θα πρέπει να αντανakλά την προσωπική φύση αυτής της σχέσης. Αν προσεγγίζεις τον Θεό σαν το πρόσωπο που περιγράψαμε πιο πάνω - χωρίς να αφουγκράζεσαι τη φωνή του - η σχέση θα είναι ρηχή. Ο Θεός γνωρίζει τις ανάγκες σου και δεν σου ζητά καθημερινή λίστα. Προσπάθησε να περνάς χρόνο σιωπηλής λατρείας ενώπιον του θρόνου Του και θα ανταμειφθείς με χαρά που ξεπερνά κάθε σου προσδοκία.

Αγάπη σημαίνει να σε βρίσκω στα χαμηλά και να σηκώνω ψηλά

π. Χαράλαμπος Παπαδόπουλος

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἔγινε Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. Δηλαδή ἔγινε ἓνας ἀπὸ εμάς. Δὲν ἦρθε νὰ μας κρίνει ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς τελειότητος Του, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἓνας ἀπὸ εμάς, νὰ πονέσῃ μαζί μας, νὰ βραχνιάσῃ στὰ «γιατί» μας, νὰ ἀκούσῃ τὴν κραυγὴ μας, νὰ νιώσῃ πὶ θα πῇ ἀνθρώπινη μοναξιά, φόβος καὶ αγωνία.

Τι σημαίνει νὰ χάνεις φίλους καὶ ἀνθρώπους ἀγαπημένους, τι σημαίνει προδοσία καὶ συκοφαντία, ψέμα καὶ ἀδικία, πόνος καὶ θάνατος, ἀνθρώπινο γέλιο καὶ δάκρυ μαζί. Περπατᾷ τὸν Γολγοθὰ τῆς ζωῆς μας καὶ ἀνεβαίνει στὸ Σταυρὸ μας, πεθαίνει μαζί μας καὶ μας χαρίζει τὴν Ἀνάσταση. Μετὰ τὸν Χριστὸ ὁ θάνατος δὲν εἶναι πλέον προορισμὸς ἀλλὰ μονάχα πέρασμα.

Ὁ Χριστὸς εἶναι ολότελα δικὸς μας, σὰρκα καὶ αἷμα μας, τροφή καὶ ἀνάσα μας, εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωὴ μας. Τι ἀνάγκη εἶχε Εκείνος ὡς ἀναμάρτητος νὰ βαπτιστεῖ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου στὸν Ἰορδάνη; Καμία. Κι ὅμως τὸ κάνει. Μπαίνει στὴν σειρά καὶ περιμένει ὡς ἓνας κοινὸς θνητὸς, μὲ ἄκρα ταπείνωση νὰ τὸν βαπτίσῃ ὁ Ἰωάννης, γιατί; Ποιὸς ὁ λόγος; Τὴν ἀπάντησιν μας τὴν δίνει ὁ π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν, «Ὁ Χριστὸς δεχόμενος τὸ βάπτισμα ταυτίζεται μὲ τοὺς ἀνθρώπους, μὲ ὅλους τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνεξαιρέτως. Ταυτίζεται μὲ κάθε ἁμαρτωλὸ πὺ χρειάζεται συγχώρησιν, σωτηρίαν καὶ ἀναγέννησιν... Ταυτίζεται μὲ ὅλους καὶ μὲ τὸν καθένα μας. Μὲ τὸ Βάπτισμά Του δείχνει πὺς δὲν ἦρθε γὰ νὰ κρίνῃ ἢ νὰ καταδικάσῃ, οὔτε γὰ νὰ φέρῃ ἀντικειμενικοὺς νόμους καὶ κανόνες, ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς τελειότητος καὶ Θεότητος Του, ἀλλὰ γὰ νὰ ἐνωθεῖ μαζί μας..... Καὶ τὸ ἔκανε αὐτὸ ὅχι γὰ τοὺς δικαίους, ἀλλὰ γὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, γὰ τοὺς ἀπολωλότους. Τοὺς ἀγαπᾷ μὲ θυσιαστικὴ ἀγάπη, τοὺς προσφέρει τὸν ἑαυτὸ Του καὶ ολόκληρην τὴν ζωὴν Του. Ὁ ἀναμάρτητος ἐνώνεται μὲ τοὺς χαμένους, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει καμιά ἁμαρτία πὺ μπορεῖ νὰ ὑπερβεῖ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ γὰ μᾶς.

Ὅλα αὐτὰ μαρτυροῦν πὺς ὁ Χριστὸς ἐπιθυμεῖ νὰ μᾶς σώσῃ μὲ τὴν ἀγάπην· ἀγάπην ὅμως πάνω ἀπὸ ὅλα σημαίνει ἐνωσὴ μ' αὐτὸν πὺ ἀγαπᾷς....» Ἀγάπη σημαίνει νὰ σε βρίσκω στὰ χαμηλά καὶ νὰ σηκώνω ψηλά, νὰ ξαπλώνω μαζί σου στὰ κρῦα πατώματα τῆς μοναξιάς καὶ νὰ σε κοιμίζω στὴν ζεστὴ ἀγκαλιά μου, νὰ πεθαίνω ἐγὼ γὰ νὰ ζήσῃς εσύ,

να λερώνομαι για να σε καθαρίσω, να λέω “χίλιες φορές να πάω εγώ στην κόλαση αρκεί εσύ να ζήσεις στο παράδεισο...”.

Η σιγουριά της αγάπης

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Θα αναφερθώ σ' ένα διάλογο που είχα με μιαν εργαζόμενη νεαρή πολύτεκνη γνωστή μου, όταν επικοινωνήσα αργά το απόγευμα:

Μόλις μπήκα σπίτι!

Καλά και σ' αντέχει ο άντρας σου, της είπα αστειευόμενος. Θα πρέπει να σ' αγαπά πολύ!

Είμαι σίγουρη γι' αυτό.

Σκέφτηκα πόση δύναμη και ψυχική ασφάλεια μπορεί να βιώνει μέσα του ο άνθρωπος, όταν νιώθει τη σιγουριά της αγάπης έστω κι ενός ανθρώπου. Ας μη θεωρήσουμε δεδομένη την αίσθηση αυτή μεταξύ των συζύγων, των φίλων, των αδελφών ή των παιδιών με τους γονείς.

Μιαν απλή ματιά να ρίξουμε γύρω μας θα βεβαιωθούμε ότι η σιγουριά της αγάπης από τους ανθρώπους σπανίζει. Από τη μια στιγμή στην άλλη ανατρέπονται οι διαβεβαιώσεις περί πιστότητας, αλλάζουν τα αισθήματα, η αγάπη μετατρέπεται σε μίσος ή αδιαφορία, μένεις μόνος «νηστικός και διψασμένος».

Οι εμπειρίες αυτές μπορούν να βιωθούν από την παιδική μέχρι τη γεροντική ηλικία. Είναι οδυνηρές όπως τον θάνατο. Σκληρές τόσο που να σε μαθαίνουν γρήγορα πολλά.

Η σιγουριά της αγάπης, όμως, σε όλες τις ηλικίες και σ' όλους τους ανθρώπους, μεταποιεί τη μοναξιά σε κοινωνία, τη μιζέρια σε χαρά και την αδυναμία σε δύναμη. Τα όποια

προβλήματα της ζωής αντιμετωπίζονται με αισιοδοξία και οι αποτυχίες γίνονται αφετηρίες για νέες προσπάθειες.

Αν η αίσθηση της σιγουριάς της αγάπης, προερχόμενη από άνθρωπο, μπορεί να κάνει την κάθε μέρα νέα μέρα και η ζωή να παίρνει νόημα, πόσο κάνει τη ζωή μας διαφορετική η εμπειρία της σιγουριάς της αγάπης του Θεού; Αυτήν αισθάνονταν οι άγιοι και αντιμετώπιζαν με χαρά τις όποιες δοκιμασίες και είχαν στην καρδιά τους μόνιμη την ειρήνη και την ανάπαυση του Χριστού.

Όπως καμία εμπειρία, οδυνηρή ή ευχάριστη, δεν μπορεί να τη ζούμε συνέχεια στην ίδια ένταση, έτσι και η σιγουριά της αγάπης του ανθρώπου ή του Θεού, δεν είναι πάντα η ίδια. Αν, όμως, υπάρξει μέσα μας, χωρίς ταλαντεύσεις και αμφιβολίες, τότε όση διακύμανση και να περνά, μένει ως εμπειρία μόνιμη.

Ο άγιος Ισαάκ ο Σύρος, μιλώντας για τον λόγο της Ενσάρκωσης του Χριστού, θα πει ότι «ο Θεός τα έκανε όλα αυτά για ένα και μόνο λόγο, για να κάνει γνωστή στον κόσμο την αγάπη που έχει». Ενσαρκώθηκε «όχι για να μας λυτρώσει από τις αμαρτίες, ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, αλλά μόνο και μόνο για να συνειδητοποιήσει ο κόσμος την αγάπη που έχει ο Θεός για το σύνολο της δημιουργίας Του»[1].

Γνωρίζοντας ο Θεός τις ανάγκες, τις επιθυμίες ή και τις αναπηρίες μας, φροντίζει να μας γνωστοποιεί τη συλλογική και προσωπική αγάπη που μας έχει. Γιατί, αν η ανθρώπινη σιγουριά της αγάπης δίνει φτερά για τη ζωή αυτή, η θεϊκή σιγουριά της αγάπης μας κάμνει να ζούμε χαρούμενα και δυναμικά τον νυν αιώνα, πορευόμενοι με σιγουριά στην αγκαλιά Του αιώνια.

[1] Πρόλογος Επισκόπου Κάλλιστου Ware
στο βιβλίο του Μητρ. Ιλαρίωνα Αλφέγιεγ «Άγιος Ισαάκ ο Σύρος», Εκδ. Πορφύρα, σ. 17.

Η αγάπη για τον άλλο

Παύλου Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης

Πηγή: «Δεν έχουμε άλλο δρόμο από την ΑΓΑΠΗ», σσ. 75-76

Η αγάπη και η στήριξη του άλλου, του διπλανού, του πλησίον, δεν είναι θέμα διαθέσεως, στιγμής ή νοοτροπίας. Είναι ένα θέμα ταυτόσημο με την ιδιότητά μας ως ανθρώπων, πολλώ δε μάλλον με τη χριστιανική μας ιδιότητα. Δεν είναι θέμα της καλής μας διαθέσεως, είναι θέμα γνησιότητας της ύπαρξής μας.

Το πρόβλημα του άλλου. Όχι από περιέργεια, αλλά γιατί το να με νοιάζει το πρόβλημα του άλλου, σημαίνει ότι ζω.

Εάν δεν με νοιάζει το πρόβλημα του άλλου, είμαι πεθαμένος. Και δεν είμαι απλά πεθαμένος, είμαι δυστυχώς άταφος, πεθαμένος, που σημαίνει ότι με την παρουσία μου λερώνω τον κόσμο όπου ζω. Γιατί αν όντως στον κόσμο υπάρχει δυσωδία πάσης

φύσεως, είναι γιατί πολλοί άταφοι νεκροί κυκλοφορούν στους δρόμους και είναι εκείνοι που έχουν σκοτώσει τον εαυτό τους, σκοτώνοντας την αγάπη στην καρδιά τους. Και έχοντας αλλοτριώσει την ύπαρξή τους.

Από πού μπορούμε να ξεκινήσουμε τον αγώνα μας ώστε να γίνουμε ικανοί να νοιαζόμαστε για το πρόβλημα του άλλου; Από την αγάπη και τη φιλανθρωπία του Θεού. Διότι είμαστε κατ' εικόνα δική Του δημιουργημένοι. Και το ερώτημα είναι: Πόσο γνήσια εικόνα είμαστε ή πόσο κάλπικη και λερωμένη;

Ο Θεός είναι ο κατεξοχήν φιλάνθρωπος εκείνος που αγαπά τον άνθρωπο, ο μόνος αληθινά φίλος των ανθρώπων. Πώς ο Θεός Αγάπησε τον άνθρωπο και τον κόσμο; «Εξαπέστειλε τον Υιό αυτού» (Γαλ. 4,4) τον Μονογενή. Απαντά το Ευαγγέλιο. Έτσι αποδεικνύει ο Θεός τη φιλανθρωπία του, όχι με φθηνά λόγια, αλλά με την προσφορά του Υιού Του.

Η αγάπη προς τους φίλους είναι ακριβή

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς

Πηγή: Απόσπασμα από το βιβλίο “Αργά βαδίζει ο Χριστός”

Η αγάπη προς τους φίλους είναι ακριβή. Εγώ μιλώ για την αληθινή, θεία αγάπη. Βοήθησε το φίλο σου για το καλό -και ζήτησε τη βοήθειά του για το καλό- μόνον αυτό μπορεί να απονομασθεί πραγματική φιλική αγάπη.

Επιθυμώ το φίλο όχι για να κολακεύει τις αδυναμίες μου και να σκεπάζει και να δικαιολογεί τα λάθη μου αλλά, αντίθετα, να με διορθώνει στο κακό και να με υποστηρίζει στο καλό. Τέτοια φιλία είναι καθαρτήριο, στο οποίο ο άνθρωπος καθαρίζεται από τις άγριες και χαμηλές συνήθειες και διαθέσεις. Η φιλία είναι πιο απαραίτητη στην ψυχή παρά στο σώμα. Στη θλίψη η σκέψη του φίλου φέρνει ευχάριστη όψη στο πρόσωπο. Στο νεκρικό κρεβάτι η παρουσία του φίλου ομορφαίνει το πρόσωπο του θανάτου. Η φιλία είναι πάντοτε η ζωοδότρια πνοή του αγγέλου που μας παρακολουθεί στη ζωή, που μας σηκώνει όταν πέφτουμε και μας εμπνέει όταν αποδυναμωνόμαστε.

Ανάλογα με το είδος της αγάπης που προσφέρει ένας άνθρωπος στους φίλους του τέτοιους φίλους θα βρει. Ο καθένας έχει το φίλο που του αξίζει. Ανάλογα με την ποιότητα ή το μέγεθος της θυσίας βρίσκονται οι φίλοι. Θα πρέπει να απαρνηθώ οτιδήποτε ευτελές για να μπορέσω να έχω για φίλο εκείνον που το ύψος της ψυχής του μ' αρέσει. Και πρέπει να αποβάλω τον εγωισμό αγαπώντας έναν μη εγωιστή φίλο. Και πρέπει να αποβάλω τη θηριωδία αγαπώντας έναν ευγενή φίλο.

Η φιλία είναι σχολείο. Ό,τι είδους είναι η φιλία τέτοιου είδους είναι και το σχολείο. Κάποιον η φιλία τον ανεβάζει στον ουρανό και άλλον τον τραβά στην κόλαση. Δεν είναι ο άνθρωπος αλλά ο Θεός φερέγγυος και πιστός εγγυητής της βασιλείας της αγάπης στη γη. Ο Θεός μας είναι εγγυητής ότι ο ήλιος δε θα σβήσει πριν να δει τα τέκνα Του επί της γης να μοιάζουν στον επουράνιο Πατέρα τους. Κοίτα, σε λίγο καιρό θα σβήσει για μας ο ήλιος: Σκεπασμένοι από το μαύρο πέπλο του θανάτου, θα μείνουμε κρυμμένοι από τον ήλιο. Αλλά γιατί να μη μας δει ο ήλιος, όσο ζούμε, σαν τέκνα που μοιάζουν στον επουράνιο Πατέρα τους; Ας υποσχεθούμε ότι θα δώσουμε τέτοια ευχαρίστηση στον ήλιο και πόσο μεγαλύτερη ευχαρίστηση σ'εμάς και τους φίλους μας! Ας είναι αρωγός μας σ'αυτό ο επουράνιος Πατέρας μας, και τώρα και στους αιώνες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ	ΔΕΥΤΕΡΑ	ΤΡΙΤΗ	ΤΕΤΑΡΤΗ	ΠΕΜΠΤΗ	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	ΣΑΒΒΑΤΟ
ΝΗΣΤΕΙΕΣ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Άνευ ελαίου: 1-4, 7-11, 14, 16, 18, 23, 25, 29, 30		1 † Πρόδοξος Τ. Σταυρού, 7 Μακ., Σολομονής (άρχή νηστείας)	2 Άνακ. λειψ. πρωτ. Στεφάνου, Φωτεινής όσ. Καρ- πασίτιδος	3 Ίσαακίου, Δαλμά- του, Φάυστου όσ., Σαλώμης μυρ., Θεοδώρας Θεσ.	4 Τών εν Έφέσω έπτά παίδων, Εύδοκίας	5 Εύσιγνίου μ., Νόννης, Εύγενίου Αίτωλου, Χρήστου Πρεβέζης
6 † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩ- ΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	7 Νικάνορος θαυματουργού, Δομετίου Πέρσ., Άστερίου	8 Καλλινίκου Έδέσσης, Μύρωνος, Τριανταφύλλου ν.	9 Ματθία άπ., τών εν τη Χαλκή Πύλη 10 μαρτύρων	10 Λαυρεντίου αρχιδιακόνου, Ξύστου επίσκ. Ρώμης, Ίππολύτου	11 Εϋπλου, Νήφωνος ΚΠόλεως, Άνάμν. θαύματος άγ. Σπυρίδωνος	12 Φωτίου, Άνικητού μ., Παμ- φίλου, Κάστορος, Παλάμωνος
13 † Ι' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μαξίμου όμολογη- του, Εύδοκίας και Ειρήνης βασιλ.	14 Μιχαίου προφ., Μαρκέλλου ιερομ., Συμεών νεομάρτ. Τραπεζούντος	15 † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	16 Άγ. Μανδηλίου, Διο- μήδους, Τιμοθέου, Γερασίμου Κεφ., Ίωσήφ Ήουχ.	17 Μύρωνος, Παύλου, Ίουλιανής μαρτύρων	18 Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος & Ερμού, Δημητρίου Σαμαρίνης	19 Άνδρέου μεγαλομ., Τιμοθέου, Εύτυχιανού μάρτ., Θεοφάνους ν.
20 † ΙΑ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σαμουήλ πρ., Λου- κίου βουλευτοϋ μ., Θεοχάρους ν.	21 Θαδδαίου άποστ., Βάσσης και τών 3 τέκνων αυτής	22 Άγαθονίκου μάρτ., Άριάδνης βασ., Άνθούσης μάρτ.	23 † Απόδοσις Κοιμή- σης Θεοτόκου, Ειρηναίου Λου- γδούνου	24 Εύτυχους ιερομ., Κοσμᾶ Αίτωλου, Μετάθ. λειψ. Διονυσίου Αιγίνης	25 Έπ. λειψ. άπ. Βαρ- θολομαίου, Τίτου άποστόλου	26 Άδριανού & Νατα- λίας μάρτ., Ίωάσαφ όσίου, Αττικού, Τιθόη
27 † ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φανουρίου μεγ., Ποιμένος όσ., Άν- θούσης, Άκυλίνης	28 Μωυσέως Αιθ., Διομήδους, Λαυ- ρεντίου μάρτ., Έζεκίου βασιλέως	29 † Άποτομή τιμ. Κεφ. Ίωάννου Προδρόμου (νηστεία)	30 Άλεξάνδρου, Ίωάννου, Παύλου Πατρ. ΚΠόλεως	31 † Κατάθεσις τιμίας Ζώνης Ύπεραγίας Θεοτόκου	Κατάλυσις οίνου & ελαίου: 5, 12-13 Κατάλυσις ιχθύος: 6 "Όλες τίς υπόλοιπες ήμέρες κατάλυσις εις πάντα	

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

- Η ακολουθία τής Θείας Λειτουργίας τίς Κυριακές και καθημερινές θα αρχίζει η ώρα 6:30 π.μ
- Η ακολουθία τού Εσπερινού θα αρχίζει η ώρα 6:30 μ.μ
- Οι Παρακλήσεις στην Ύπεραγία Θεοτόκο θα αρχίζουν η ώρα 7 μ.μ.
- Ο ιερέας μας θα εξομολογεί από την 1η Αυγούστου μέχρι και την 11ην Αυγούστου τις καθημερινές από η ώρα 4:30 μ.μ μέχρι τις 6:30 μ.μ

Οι κατηχητικές συνάξεις για παιδιά δημοτικού γίνονται κάθε Κυριακή στο Περιφερειακό Δημοτικό Σχ. Αγ. Αναργύρων η ώρα 10 π.μ. Για τα παιδιά Γυμνασίου και Λυκείου γίνονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου τις Κυριακές μετά τη Θεία Λειτουργία. Παρακαλώ όποιος/ά επιθυμεί αγιασμό στο σπίτι του ή τρισάγιο στο κοιμητήριο τού χωριού να επικοινωνεί έγκαιρα με τον ιερέα τής κοινότητάς μας στο τηλέφωνο 97668822. Όποιος/ά θέλει να κλείσει μυστήριο Γάμου ή βάφτισης παρακαλώ να έρχεται πρώτα στο ναό, για την καλύτερη συνεννόηση και γνωριμία με τον ιερέα, και μετά να κλείνει το κέντρο για αποφυγή παρεξηγήσεων. Εξομολογήσεις γίνονται κατόπιν συνεννόσεως με τον Ιερέα μας.

ΤΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ